

faae for at være afftor Betydning; jeg vil dertil henregne den formelle Straffemethode med Tamp mod Dreng, og Bestemmelsen om, at Søfartsbøgerne skulde benyttes ombord som Studsmaalsbøger, foruden flere andre Bestemmelser, som ikke være videre vigtige. Jeg vil altsaa kunne betragte Lovudkastet, som det foreligger, som om det var kommet fra en anden Behandling her i Thinget og skulde gaae over til en tredie Behandling, og derfor bør vistnok de Forandringer, man nu kan ønske at foretage deri, være i Overeensstemmelse med de Forandringer, som under anden Behandling i sidste Session bleve bebudede at skulle komme frem. Hvis man ikke vil betragte denne Behandling paa en saadant Maade, men som en oprindelig første Behandling, og f. Ex. lade Sagen gaae til et Udvalg, idet man haaber, at Tiden skal tillade at foretage væsentlige Forandringer, maa man komme ind paa at søge at faae Loven forandret til en fuldstændig Søfartslov, men hvis ærede Medlemmer maatte finde det rigtigt at foretage et saadant Skridt, maa jeg overlade til dem selv at gjøre Forslag derom; jeg skal i den Henseende forholde mig neutral. — Blant de smaa Forandringer, som dengang bleve bebudede og som man kunde ønske foretagne, skal jeg nævne et Par, da jeg, selv om intet Udvalg bliver nedfat, vil tillade mig ved anden Behandling at stille Ændringsforslag i disse Retninger. Naar den høitærede Regjering ved at forelægge Lovforslaget, som det er udgaaet fra anden Behandling i Folkethinget, paa en Maade har sat sit eget Stempel paa de Forandringer, her ere foretagne — Noget, hvorfor jeg iøvrigt maa være den høitærede Indenrigsminister Tak skyldig — er der dog enkelte Ting, som jeg maa ønske forandrede. Jeg veed saaledes ikke, hvorfor den ærede Minister af § 5 har ladet udgaae de Ord, som stode deri: „Samtlige indeholdte og ved Afregning til Afdrag førte Bøder for Mandstabet maae ikke for Noget af dem overfiske Halvdelen af hans paa Reisen fortjente Hyre.“ Den ærede Minister har sagt, at man ikke ret vel kunde sætte en Grændse for Bøderne, men jeg vilde nu ansee det for meget ubilligt mod en Mand, at hans hele Hyre paa den Maade skulde kunne optages, thi der kan tænkes Tilfælde, at en Mand

kom til at tjene under en mindre human Skibsfører, som vilde gjøre sig al mulig Umage for at paalægge ham saa meget som muligt i Bøder. Det er for dette Tilfælde, man har villet sætte en Grændse, og jeg troer rigtignok, at man bør lade den blive staaende. De paafølgende Ord: „Ved senere god Opførsel kunne Bøderne af Skipperen tildeels eller aldeles eftergives“, ere derimod bleve staaende i Lovudkastet, som det nu foreligger, men jeg mener, at disse Ord maae gaae ud, thi det forekommer mig, at det gjør Bestemmelsen om Bøderne aldeles illusorisk, naar Skipperen er istand til at kunne heve de Bøder, der engang ere itjendte. Disse tilhøre ikke Skipperen, og han kan ikke disponere over dem, thi det er bestemt, at de skulle tilfalde Bombesøfsen eller en anden i Skibsfartens Interesse oprettet Indretning. Han kan altsaa ikke være berettiget til at give Bøderne tilbage, men dersom han finder, at der senere er indtraadt formildende Omstændigheder, som tale for, at Bøderne blive eftergivne Manden, maa han staffe ham Kættelse paa anden Maade. — Der er en Bestemmelse i § 6, som jeg kunde ønske maatte udgaae, nemlig den, at Skipperen ikke kan idømme Straf, før der er forløbet 12 Timer, efterat Forseelsen er begaaet. Naar man erindrer, at Skipperen skal optage Forhør, at der skal være to af de bedste Mænd tilstede derved, at Forhøret skal indføres i Protocollen og underskrives af de tilstedeværende Mænd samt tillige af den Mand selv, der er forhørt, troer jeg ikke, at der behøver at hengaae en saa lang Tid, forinden Forretningen kan foretages. Var der Tale om at idømme Tamp eller anden corporlig Straf, vilde jeg ansee det rigtigt, at der hengik nogen Tid, men hvor der, som her, kun er Tale om at idømme Bøder og at nedskrive dette i Protocollen, er en saadan Tidsfrist vist ikke fornøden. — Endelig er der i § 41 en Bestemmelse, som er kommen ind ved et Ændringsforslag, der forrige Gang blev stillet her i Thinget, og som gaaer ud paa, at det af Indenrigsministeriet skal fastsættes, „hvilke Medicamenter, saavel Arter som Mængde, der skulle findes ombord, deels paa længere, deels paa kortere Reiser, saavel som det mindste Maal for det Rum, der skal være i Folkelufkasset om-